

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobkyně: Š.J.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 5. 2020, ve věci invalidního důchodu

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 30. 6. 2020 se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 20. 5. 2020, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 17. 3. 2020, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byl žalobkyni odejmut od 14. 4. 2020

Shodu s prvopisem potvrzuje

invalidní důchod.

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nesprávně a neúplně zjištěného stavu. Uvedla, že její zdravotní stav se nezlepšil oproti stavu k datu vydání rozhodnutí žalované, kterým byl žalobkyni přiznán invalidní důchod I. stupně, tedy k 30. 3. 2015. Naopak se mírně zhoršil, neboť se přidružily další komplikace. Mezi těmi jmenuje žalobkyně depresivní stavy reaktivní, vysoký tlak, zvýšenou hladinu glukosy v krvi a silnou migrénu trvající až 6 dní. Dále žalované vytkla, že posudkový lékař rozhodoval toliko na základě několika posledních lékařských zpráv, kdy nezohlednil dlouhodobý vývoj zdravotního stavu a všechny okolnosti a rovněž nepřizval žalobkyni osobně k jednání. Další žalobkyniny diagnózy, jako jsou sekundární *hyperparathyreosa*, sekundární anemie, hepatopatie, vertebrogenní a kostní potíže pak posudkový lékař vůbec nezohlednil.
3. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že vzhledem k námitkám žalobkyně navrhuje žalovaná přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně PK MPSV ČR, která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti občanů pro účely přezkumného řízení.
4. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované, tedy ke dni 20. 5. 2020 (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z připojeného posudkového spisu žalobkyně krajský soud zjistil, že žalobkyně vystudovala střední odborné učiliště a následně pracovala jako výtvarnice a aranžérka. Žalovaná rozhodla dne 17. 3. 2020 výše uvedeným prvostupňovým rozhodnutím na základě posudku lékaře OSSZ Ostrava, vypracovaného dne 27. 2. 2020. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti byl označen stav po transplantaci ledviny kadaverosní, z nefrologického hlediska stabilizovaný. Řečené bylo hodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole XIV., oddílu A, položce 7b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 20 % a pro další postižení zdravotního stavu byla podle § 3 odst. 1 řečené vyhlášky zvýšena o 10 % na celkových 30 %. Po podání námitek vypracoval lékař ČSSZ pro účely napadeného rozhodnutí dne 27. 4. 2020 nový posudek. V tomto byl jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu označen stav po transplantaci ledviny kadaverosní, z nefrologického hlediska stav stabilizován. Řečené bylo zhodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole XIV., oddílu A, položce 7b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 20 % a pro další postižení zdravotního stavu byla podle § 3 odst. 1 řečené vyhlášky zvýšena o 10 % na celkových 30 %.
6. Z posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 8. 10. 2020, který krajský soud nechal v průběhu řízení o žalobě vypracovat se zadáním, aby se posudková komise zabývala procentní mírou poklesu pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy k 20. 5. 2020, soud zjistil, že posudková komise ve složení z předsedy komise, dalšího lékaře s odborností interní lékařství a tajemnice, dospěla k závěru, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je stabilizovaný stav po transplantaci kadaverózní ledviny. Řečené bylo hodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole XIV., oddílu A, položce 7b

přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 20 % a pro další postižení zdravotního stavu byla podle § 3 odst. 1 řečené vyhlášky zvýšena o 10 % na celkových 30 %. Stran ostatních onemocnění žalované posudková komise uvedla, že tato neprogredují a zdravotní stav se zásadněji nezhoršuje. K námitce žalobkyně, že se její stav nezlepšil oproti rozhodnutí o přiznání invalidity I. stupně posudková komise uvedla, že řečené rozhodnutí bylo posudkovým omylem a žalobkyně nebyla k danému datu (tedy k 30. 3. 2015) invalidní.

7. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje ČSSZ, a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 - 43).
8. Náležitosti posudku upravuje v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).
9. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora specifikovaný posudek. Z jeho obsahu vyplývá, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení, za přítomnosti specialisty s odborností interní lékařství, tedy lékaře z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Posudek má všechny shora

uvedené náležitosti a splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti, posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby.

10. Podle § 39 odst. 1 z. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. d. p.“) *[p]ojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
11. Soud se předně zabýval žalobkyninou námitkou stran skutečnosti, že nebyla posudkovým lékařem žalované osobně vyšetřena. K této soud uvádí, že osobní vyšetření by mělo být dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (viz např. 4 Ads 188/2015 – 31) pravidlem v případě posudkových komisí. Součástí těchto je ze zákona (ustanovení § 16b odst. 1 OPSZ) jak posudkový lékař (na pozici předsedy) tak odborný lékař (na pozici dalšího lékaře). Jednání je tedy fyzicky přítomen lékař odborně způsobilý získat osobní prohlídkou žalobkyně primární klinické poznatky způsobilé státi se podkladem pro posouzení dopadu zdravotního postižení žalobkyně na její pracovní potenciál a rovněž je zde přítomen druhý lékař, který je odborně způsobilý řečený dopad posoudit. Tím se však situace před Posudkovou komisí MPSV ČR zásadně odlišuje od způsobu, jakým je posuzován zdravotní stav posudkovými lékaři žalované. Zde rozhoduje v obou stupních lékař toliko jediný a to lékař s odborností posudkové lékařství. Tento je pak ve většině případů v zájmu odborného zjištění primárních klinických poznatků odkázán na nálezy ošetřujících odborných lékařů žalobkyně (srov. ustanovení § 8 odst. 8 a 9 OPSZ), byť zákon připouští, aby vycházel i z výsledků vlastního vyšetření. Zodpovědnost za zjištění primárních klinických poznatků je v řízení před žalovanou tedy přesunuta zejména na ošetřující odborné lékaře, jejichž odborných závěrů pak posudkový lékař využije k posouzení dopadu zdravotního postižení, ke kterému má požadovanou odbornost on sám. Skutečnost, že lékař žalované osobně nevyšetří žalobce, tedy nemá na kvalitu jeho posudku vliv, neboť zásluhou ošetřujících odborných lékařů disponuje posudkový lékař informacemi potřebnými pro posouzení. Vycházela-li žalovaná z takového posudku, nejednala nezákonně. Žalobní námitka je tedy nedůvodná.
12. V otázce posouzení zdravotního stavu žalované vycházel soud z výše řečeného posudku Posudkové komise, který je dle názoru soudu plně způsobilý k důkazu žalobkynina zdravotního stavu ke dni napadeného rozhodnutí, dospěl soud k závěru, že žalobkyně nebyla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní, když její pracovní schopnost poklesla toliko o 30 %. Za tohoto stavu pak dospěl soud k závěru, že žalovaná napadeným rozhodnutím správně potvrdila své rozhodnutí ze dne 17. 3. 2020, kterým žalobkyni odejmula invalidní důchod. Žaloba tak není důvodná a krajský soud ji proto v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
13. Soud závěrem považuje za vhodné výslovně upozornit na skutečnost, že při změně zdravotního stavu je možné nově žádat o invalidní důchod. Žadatel pak bude za tím účelem opětovně přezkoumán stran míry poklesu pracovní schopnosti.
14. V řízení byla plně procesně úspěšná žalovaná, které však v souladu s ustanovením § 60 odst. 2 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo; procesně neúspěšná žalobkyně právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

[Zadejte text.]

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 25. listopadu 2020

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně